

MEDÚZA

Fordítsd el a csuklód.
Minden ujjad vértelen.
A szád sarkában nyál gyűlik.
Átléphettél valami időn, hogy itt legyél.
Árnyékod ugrál a ködön
a házak közé szorulva
nincs kiút.
Képzelet van, és halandzsád,
aminek visszhangjára alszom el.

Takács Nándor 31

NEGYED

Kivágódik az ajtó.
Fel nem nyitott könyv hever az asztalon.
A bútorok lapja éget,
talpad a szőnyeghez ragad.
Idegenek hangja köt.
Az arcod sima. A tükrök homályosak.

RETTEGETT POKOL

Úgy állsz, hogy mindig lássalak.
Valakinek az inge alá nyúlsz,
soha nem tennél ilyet.
Te fiatal vagy, én egyre öregebb.
Amit mutatsz, már nem tudom követni.
Kapcsold le a villanyt,
a bajban úgysem égnek.

KIFELE

A töredék elkábít.
Mint egy álomban, megelégszel az ízzel nyelveden.
Kézzel írt levél, valamit másként olvasol.
Pislogás nélkül kibírod az utat,
majdnem olyan, mint a képzelet.
A völgyben ködbe burkolózik,
mire odaérsz, eltűnik a ház.